

N-11

El foc

L'home se sent captivat
davant la flama que, aïrosa,
groga, vermella i formosa,
el deixa absort i encisat.

Idèntic i universal,
omple de goig la parpella,
el foc atrau, meravella,
varia i mai no és igual.

Quantes hores s'han cremat
en la llar de foc encesa,
els troncs cruixint amb llestesa
i el caliu ben abrandat.

En la revetlla florida
les fogueres contemplant,
el solstici té l'encant,
màgia ancestral i exquisida.

Símbol és de l'esperit,
dóna vida i purifica,
l'home fidel dignifica:
també és càstig infinit.